

den ulykkelige Tilstand, hun levede under, blev forandret. Derfor har det saa stor Interesse for mig at faa at vide, om der er gjort Forsøg i saa Henseende, og jeg tror, man fra Værgeraadens Side burde have sin Opmærksomhed henvendt paa netop denne Paragraf.

Jeg har ogsaa nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Undervisningsminister. Jeg skal dog ikke komme ind paa selve Skolespørgsmaalet; thi det er vel givet, at Skolekommissionens Arbejde faar Lov til at hvile lidt. Men netop derfor er der Grund til at tage det særlige Spørgsmaal op, som jeg nu vil nævne. Det drejer sig om Tilskuddet til de private Realskolers Lærere. I de sidste 4 Aar har, saa vidt mig bekendt, Forholdene været saaledes, at de paagældende Lærere af Staten har oppebaaret Alderstillæg af samme Størrelse som de kommunalt ansatte Lærere, og denne Ret vil de selvfølgelig meget nødig miste. De private Realskoler har jo ret stor Betydning ude i Landet, og det har stor Betydning, at der knyttes dygtige Lærerkrafter til dem. Jeg stiller mig tvivlende overfor, om det kan gennemføres med den Bevilling, som i Aar findes paa Finansloven. Der er kommet flere Børn og flere Lærere, og derfor kan man ikke uden videre gaa ud fra, at den samme Sum kan strække til. Jeg vil altsaa gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om det er Meningen fra Ministeriets Side at opretholde den Praksis, at Lærerne ved de private Realskoler skal have samme Alderstillæg fra Statens Side som de kommunalt ansatte, saaledes som de, saa vidt jeg kan se, har faaet det i alt Fald i de sidste fire Aar.

Af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er der fremsat en Henvendelse til Kirkeministeren. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen omtalte Præstegaardene i Sønderjylland og ogsaa Præstegaardene i det gamle Land, og han mente, det var en Fejl, at det var slaaet fast, at Præstegaardene i Sønderjylland var Menighedernes Eje. Jeg kan ikke tro, at der egentlig kan ændres synderligt derved, det vilde sikkert være forgæves overfor Sønderjyderne at prøve paa at løbe Storm mod denne Bestemmelse, som netop er en Bestemmelse, de har vaaget over, og som de antagelig vil vedblive at vaage over. De har bevaret den under Fremmedherredømmet, og jeg tror heller ikke, de vil give Slip paa den nu, da de er kommet hjem til Danmark, og naar det fastholdes, maa Menighederne nødvendig-

vis have Indflydelse paa, hvorledes man skal behandle disse Værdier, det kan man ikke nægte dem, og det vilde ogsaa være ganske urimeligt at nægte dem det. Naar der samtidig blev sagt, at der ogsaa i det gamle Land var en vis Uvillie imod forskellige Bestemmelser, tror jeg, det i nogen Maade hænger sammen med, at det er gaaet op for Menighedsraadene og Menighedsmedlemmerne omkring i Landet, at der ikke er handlet godt med Kirkens Gods her i Danmark. Har ikke andet, saa har de store Kirkeskatter belært Befolkningen derom. Der er blevet klaget over, at en stor Del af de Værdier, som sikkert i Tidens Løb er givet til Sognemenighedernes aandelige Betjening, paa en Maade er smuldret hen, og saa har man ikke andet at gøre end at gribe til Kirkeskatter og lade Skatteyderne betale. Den af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen omtalte Uvillie bunder sikkert heri. Man gaar uden videre ud fra, at disse Værdier er Statens, medens det aldrig nogen Sinde er fastslaaet, at de er Statens, og derfor er det rimeligt, at man fra Menighedsraadens Side søger at værne om og væрге lidt for de Værdier, som er tilbage. Om det ogsaa altid bliver gjort paa den rette Maade, er et andet Spørgsmaal, men jeg er sikker paa, at her ligger den egentlige Grund til Uvillien, og jeg beklager egentlig, at denne Tankegang ikke er vaagnet for længe siden ude i Menighederne. Den burde være vaagnet for 15—20 Aar siden, saa havde vi sikkert staaet med langt flere Midler, og Kirken havde staaet langt bedre økonomisk set, end den gør det nu. Nu er det vistnok for saa vidt bagefter, men jeg tror ikke, at man for Sønderjyllands Vedkommende kan rokke ved dette, at de Værdier er Menighedens. Jeg tror heller ikke, man uden videre bør se bort fra, at det omkring i vore Sognekonger mange Gange er saaledes, at Menighedsraadene har en klar Forstaaelse af, hvad der ogsaa økonomisk set er til Bedste for Kirken og Menigheden.

Jeg skal slutte med at sige, at der kommer maaske ikke mange betydelige Lovforslag frem i denne Samling, men vi har dog set eet betydeligt Lovforslag blive fremsat i Rigsdagen. Jeg tænker her paa Beværterloven. Jeg vil ønske, det maa lykkes Indenrigsministeren at bjærge denne Lov i Land i denne Samling. Saaledes som den efterhaanden er blevet forment, idet den omfatter baade Beværterspørgsmaalet og Spørgsmaalet om Gæstgiveri og Handel med stærke Drikke, tror jeg, den vil være